30. 6. 68 De Europæiske Fællesskabers Tidende Nr. L 151/35

# KOMMISSIONENS FORORDNING (EØF) Nr. 835/68

## af 28. juni 1968

## om gennemførelsesbestemmelser vedrørende produktionsrestitution for sukker, der anvendes i den kemiske industri

KOMMISSIONEN FOR DE EUROPÆISKE FÆLLESSKABER HAR

under henvisning til traktaten om oprettelse af Det europæiske økonomiske Fællesskab,

under henvisning til Rådets forordning nr. 1009/67/EØF af 18. december 1967 om den fælles markedsordning for sukker[1]), særlig artikel 9, stk. 8, og

ud fra følgende betragtninger:

Ved Rådets forordning (EØF) nr. 765/68 af 18. juni 1968[2]) er der fastlagt almindelige regler for produktionsrestitution for sukker, der anvendes i den kemiske industri; med henblik på denne forordnings anvendelse er gennemførelsesbestemmelser nødvendige;

der kan kun træffes beslutning om ydelse af produktionsrestitution, såfremt der foreligger nøjagtige oplysninger; den, der ønsker at opnå denne restitution, må derfor forinden fremsætte en skriftlig ansøgning herom indeholdende bestemte oplysninger;

af hensyn til dokumentation og kontrol må der indføres et restitutionsbevis med en tilstrækkelig gyldighedsfrist til at gøre det muligt for handelen at disponere på langt sigt, og som indeholder de for restitutionens fastsættelse vigtigste enkeltheder; for at sikre, at det pågældende sukker anvendes i overensstemmelse med det formål, hvortil restitutionsbeviset er blevet udstedt, bør beviset kun kunne gøres gældende af ansøgeren og først efter stedfunden forarbejdning af den pågældende råvare;

til udøvelse af kontrol med, at råvarerne anvendes til det fastsatte formål, skal der i hver medlemsstat oprettes et kompetent organ, som er i besiddelse af alle nødvendige oplysninger; for at afbøde virkningerne af mulige forsinkelser med hensyn til restitutionens udbetaling bør der skabes mulighed for, så snart kontrollen er blevet effektiv, at yde en forskudsbetaling til den, der er berettiget ifølge restitutionsbeviset; omvendt bør der for at give den pågældende medlemsstat en garanti pålægges forpligtelse til at stille en passende sikkerhed, for det tilfælde at forarbejdningen af den pågældende råvare ikke har fundet sted i overensstemmelse med de i restitutionsbeviset fastsatte betingelser; med henblik på mulige tilfælde af force majeure, som forhindrer den ifølge restitutionsbeviset berettigede i at opfylde sine forpligtelser, bør det dog bestemmes, at medlemsstaten træffer afgørelse om egnede foranstaltninger;

i betragtning af, at på den ene side den endelige betaling af produktionsrestitutionen først kan ske efter forarbejdningen, medens på den anden side handelen er interesseret i så hurtig betaling som mulig, er det nødvendigt, at denne finder sted inden for en frist, der ikke ligger for langt fra forarbejdningstidspunktet;

produktionsrestitutionen gælder kun med hensyn til de mængder råvarer, der faktisk er blevet anvendt; betalingen af denne restitution begrænses derfor til disse mængder; hvis der anvendes et ækvivalensforhold, udgør dette dog betalingens øvre grænse;

for at der under visse betingelser kan tages hensyn til en ændring i de interventionspriser, der er lagt til grund ved fastsættelsen af produktionsrestitutionens beløb, bør dette beløb tilpasses tilsvarende;

de i denne forordning fastsatte foranstaltninger er i overensstemmelse med udtalelse fra forvaltningskomiteen for sukker,

UDSTEDT FØLGENDE FORORDNING:

*Artikel 1*

1. Ansøgning om ydelse af produktionsrestitution skal fremsættes skriftligt.

2. Ansøgningen skal angive:

[1]) EFT nr. 308 af 18. 12. 1967, s. 1.
[2]) EFT nr. L 143 af 25. 6. 1968, s. 1.

a) navn og adresse på den, der foretager forarbejdningen,

b) den i hvidt sukker udtrykte mængde af den råvare, der skal forarbejdes,

c) arten af den råvare der skal forarbejdes,

d) råvarens anvendelsesformål,

e) forarbejdningsstedet.

Ved angivelse af anvendelsesformålet henvises til bilaget til forordning (EØF) nr. 765/68, hvori er anført det kemiske produkt, til hvilket råvaren forarbejdes.

3. Medlemsstaterne kan kræve yderligere oplysninger.

*Artikel 2*

1. Medlemsstaterne udsteder på grundlag af ansøgningen et restitutionsbevis.

2. Til restitutionsbeviset anvender medlemsstaterne nationale blanketter, som med forbehold af bestemmelserne i andre af Fællesskabets institutioner udstedte forordninger, direktiver eller beslutninger mindst indeholder de i stk. 3 anførte angivelser.

3. Restitutionsbeviset skal angive:

a) den berettigedes navn og adresse,

b) dagen for ansøgningens indgivelse,

c) den i hvidt sukker udtrykte mængde af den råvare, der skal forarbejdes,

d) råvarens anvendelsesformål,

e) den produktionsrestitution for hvidt sukker, der gælder på dagen for ansøgningens indgivelse,

f) bevisets sidste gyldighedsdag

g) forarbejdningsstedet.

*Artikel 3*

1. Tildeling af restitutionsbeviset giver ret til betaling af den i beviset anførte produktionsrestitution efter forarbejdning af råvaren i overensstemmelse med de i beviset fastsatte betingelser.

2. Rettighederne ifølge beviset kan ikke overdrages.

*Artikel 4*

Restitutionsbeviset er gyldigt fra udstedelsesdagen indtil udgangen af den femte måned, der følger på udstedelsesmåneden.

*Artikel 5*

1. Medlemsstaterne udpeger de til udøvelse af kontrollen med råvarens forarbejdning kompetente organer.

2. Den ifølge restitutionsbeviset berettigede skal skriftligt og tilstrækkelig tidligt til, at kontrollen kan gennemføres, meddele de i stk. 1 nævnte organer følgende oplysninger:

a) sit navn og sin adresse,

b) arten og mængden af den råvare, der skal forarbejdes,

c) det sted, på hvilket de pågældende råvarer befinder sig på tidspunktet for meddelelsen.

Medlemsstaterne kan kræve yderligere oplysninger.

*Artikel 6*

Så snart råvarerne er undergivet kontrol, kan medlemsstaterne yde den ifølge restitutionsbeviset berettigede et forskud, som højst må andrage 80 % af den i restitutionsbeviset anførte produktionsrestitution.

*Artikel 7*

1. Når medlemsstaterne indrømmer en forskudsbetaling, skal de for at sikre tilbagebetalingen af forskuddet, forhøjet med 5 %, kræve sikkerhedsstillelse eller en garanti, der anerkendes som havende samme værdi.

2. Sikkerheden frigives, når forarbejdningen har fundet sted på de i restitutionsbeviset fastsatte betingelser, eller når det med 5 % forhøjede forskud er blevet tilbagebetalt.

3. Med forbehold af bestemmelserne i stk. 4 indkræves den i stk. 1 nævnte tilbagebetaling i forhold til de mængder af råvarer, som ikke er blevet forarbejdet i overensstemmelse med de i restitutionsbeviset fastsatte betingelser.

Dersom forskuddet i dette tilfælde ikke tilbagebetales, fortabes den stillede sikkerhed i et forhold svarende til den tilbagebetaling, der udestår.

4. Såfremt forarbejdningen ikke kan finde sted på de i restitutionsbeviset fastsatte betingelser som følge af omstændigheder, der må betragtes som force majeure, og såfremt der foreligger en anmodning om, at disse omstændigheder tages i betragtning, træffer den pågældende medlemsstat afgørelse om de foranstaltninger, den anser for nødvendige i anledning af den påberåbte omstændighed.

*Artikel 8*

Produktionsrestitutionen eller, i tilfælde af forskudsbetaling, forskellen mellem forskudsbeløbet og produktionsrestitutionens beløb skal betales:

1. tidligst efter konstateringen af, at forarbejdning af råvarerne har fundet sted på de i restitutionsbeviset fastsatte betingelser,

2. senest ved udgangen af den måned, der følger på den måned, i hvilken forarbejdningen konstateres.

*Artikel 9*

1. Produktionsrestitutionen betales på grundlag af den mængde af råvaren, der er forarbejdet.

2. Såfremt et ækvivalensforhold finder anvendelse, må produktionsrestitutionen dog ikke overstige det beløb, der fremkommer ved multiplikation af mængden af det frembragte kemiske produkt med dette ækvivalensforhold.

I denne forordning forstås ved ækvivalensforhold den koefficient, der er lig med den mængde råvare, udtrykt i kilogram hvidt sukker, der er nødvendig til fremstilling af et kilogram kemisk produkt.

*Artikel 10*

Såfremt der i tidsrummet mellem dagen for indgivelse af ansøgning om produktionsrestitution og dagen for råvarens forarbejdning:

1. for så vidt angår råvarer, der anvendes til fremstilling af de i bilagene I og II til forordning (EØF) nr. 765/68 anførte produkter, sker en ændring i den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i det område, hvor forarbejdningsstedet er beliggende,

2. for så vidt angår råvarer, der anvendes til fremstilling af de i den nævnte forordnings bilag III anførte produkter, sker en ændring i det aritmetiske gennemsnit af den interventionspris, der gælder for hvidt sukker i Fællesskabets hovedoverskudsområde og den interventionspris for hvidt sukker, der gælder i det område, hvor forarbejdningsstedet er beliggende,

skal den produktionsrestitution, der betales, være lig med den restitution der er anført i restitutionsbeviset og er tilpasset i overensstemmelse med den pågældende ændring. Tilpasning af restitutionen finder dog ikke anvendelse for så vidt angår de mængder råvarer, der på det tidspunkt, hvor ændringen bliver effektiv, befinder sig under forarbejdningskontrol.

*Artikel 11*

Ved anvendelse af denne forordning betragtes sirup, der indeholder saccharose, som ligestillet med et kvantum hvidt sukker, der svarer til den mængde saccharose, som siruppen indeholder.

*Artikel 12*

Denne forordning træder i kraft 1. juli 1968.

Denne forordning er bindende i alle enkeltheder og gælder umiddelbart i hver medlemsstat.

Udfærdiget i Bruxelles, den 28. juni 1968.

*På Kommissionens vegne*

Jean REY

*Formand*